

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 19 grudnia 2016 r.

w sprawie ścieżek poprawy umiejętności: nowe możliwości dla dorosłych

(2016/C 484/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 165 i 166,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dzisiejszym społeczeństwie każdy musi posiadać szeroki zestaw umiejętności, wiedzy i kompetencji, w tym wystarczający poziom umiejętności czytania i pisania, umiejętności rozumowania matematycznego i kompetencji cyfrowych, aby móc w pełni realizować swój potencjał, odgrywać aktywną rolę w społeczeństwie i realizować swoje obowiązki społeczne i obywatelskie. Takie umiejętności, wiedza i kompetencje są również kluczowe w przypadku dostępu do rynku pracy i rozwoju kariery zawodowej oraz w kontekście uczestniczenia w dalszym kształceniu i szkoleniu.
- (2) Oferty pracy w coraz większym stopniu wymagają zarówno umiejętności wyższego poziomu jak i o szerszych zakresach. W przyszłości coraz mniejsza liczba miejsc pracy będzie miała podstawowy charakter. Nawet prace, przy których tradycyjnie wymagano niskich kwalifikacji lub nie wymagano żadnych kwalifikacji, obecnie wiążą się z większymi wymaganiami. W zdecydowanej większości miejsc pracy wymagany będzie pewien poziom kompetencji cyfrowych, a w przypadku coraz większej liczby prostych prac wymaga się pewnych podstawowych lub ogólnych umiejętności (takich jak komunikacja, rozwiązywania problemów, praca zespołowa i inteligencja emocjonalna).
- (3) W 2015 r. liczba osób, które porzuciły kształcenie i szkolenie, uzyskując kwalifikacje odpowiadające najwyżej poziomowi wykształcenia średniego I stopnia, wyniosła 64 mln, co odpowiada ponad jednej czwartej populacji Unii w wieku 25–64 lat. Chociaż nie istnieją żadne sposoby pomiarów podstawowych poziomów umiejętności takich osób, badanie umiejętności osób dorosłych (PIAAC) Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), które objęło poziom umiejętności czytania i pisania, umiejętności rozumowania matematycznego, a także rozwiązywania problemów w środowiskach charakteryzujących się wysokim stopniem technologii, wykazuje, że odsetek osób dorosłych w wieku 16–65 lat posiadających najniższy poziom biegłości jest podobny w 20 państwach członkowskich.
- (4) Ponadto dane zebrane podczas badania Programu międzynarodowej oceny umiejętności OECD (PISA) w 2013 r. wskazują, że odsetek 15-latków, którzy osiągają gorsze wyniki w czytaniu (17,8 %), matematyce (22,1 %) i naukach przyrodniczych (16,6 %). Wyniki te przekraczają określony w dziedzinie kształcenia i szkolenia 2020 (ET 2020) poziom odniesienia wynoszący 15 %.
- (5) PIAAC wskazuje, że dorośli o wyższych umiejętnościach w zakresie czytania i pisania oraz rozumowania matematycznego i rozwiązywania problemów w środowiskach charakteryzujących się wysokim stopniem technologii osiągają zwykle więcej sukcesów na rynku pracy. Jednocześnie w przypadku 20–25 % dorosłych Europejczyków w wieku 16–65 lat o niskim poziomie biegłości w tych umiejętnościach jest mniejsze prawdopodobieństwo, że podejmą naukę lub że będą w pełni uczestniczyć w z informatyzowanej gospodarce i z informatyzowanym społeczeństwie. Osoby takie są w większym stopniu narażone na bezrobocie, częściej dotyka ich bieda i wykluczenie społeczne, bardziej zagrożone jest ich zdrowie, średnie trwanie ich życia jest niższe, podczas gdy ich dzieci są w wyższym stopniu zagrożone osiągnięciem słabych wyników w nauce.

- (6) Nisko wykwalifikowane osoby z fundamentalnymi brakami w podstawowych umiejętnościach mogą stanowić wysoki odsetek bezrobotnych (w szczególności osób długotrwale bezrobotnych) i innych grup szczególnie wrażliwych, na przykład starszych pracowników, osób nieaktywnych gospodarczo i obywateli państw trzecich. Takie braki utrudniają im wejście lub powrót na rynek pracy.
- (7) Polityki państw członkowskich na rzecz ograniczania zjawiska przedwczesnego kończenia nauki i szkolenia zgodne z zaleceniem Rady z dnia 28 czerwca 2011 r.⁽¹⁾ i konkluzjami Rady z dnia 23 listopada 2015 r. na rzecz ograniczania zjawiska przedwczesnego kończenia nauki, oparte na środkach zapobiegawczych, interwencyjnych i kompensacyjnych, przynoszą pozytywne rezultaty. W 2015 r. średni wskaźnik przedwczesnego kończenia nauki w Unii w grupie wiekowej 18–24 był o około jeden punkt procentowy niższy od głównego celu strategii „Europa 2020” wynoszącego 10 %, istnieją jednak duże różnice między państwami członkowskimi. Nawet jeżeli główny cel miałby zostać osiągnięty, pozostałe 10 % osób wkroczyłoby w dorosłość, mierząc się z poważnymi problemami związanymi z dostępem do trwałego zatrudnienia. Ponadto wiele osób w wieku 25 lat i powyżej, które przedwcześnie opuściły szkołę – to obywatele państw trzecich i inne osoby ze środowisk migracyjnych lub grup będących w niekorzystnej sytuacji.
- (8) Uczestnictwo w uczeniu się przez całe życie wśród nisko wykwalifikowanych osób dorosłych jest cztery razy niższe niż wśród osób z wyższym wykształceniem. Dostęp do możliwości uczenia się przez całe życie jest nadal nierówny wśród poszczególnych grup społeczno-ekonomicznych, a niektóre grupy ludności w wieku produkcyjnym, w szczególności obywatele państw trzecich, mają do nich mniejszy dostęp. Zatem kluczem do sukcesu środków poprawy umiejętności jest zachęcanie do szerokiego i sprzyjającego włączeniu społecznemu udziału w nich. Konieczne są starania ukierunkowane na ludzi wymagających specjalnej motywacji, wsparcia i poradnictwa przez całe życie, w szczególności na ludzi najbardziej oddalonych od rynku pracy lub kształcenia i szkolenia.
- (9) Ścieżki poprawy umiejętności byłyby skierowane do osób dorosłych o niskich umiejętnościach, wiedzy i kompetencjach, które nie kwalifikują się do wsparcia w ramach programu gwarancji dla młodzieży⁽²⁾, i oferowałyby im elastyczne możliwości poprawienia ich umiejętności czytania i pisania oraz rozumowania matematycznego, a także kompetencji cyfrowych i czynienia postępów w kierunku uzyskania wyższego poziomu Europejskich Ram Kwalifikacji (EQF) odpowiedniego w stosunku do rynku pracy i aktywnego uczestnictwa w społeczeństwie. Można by to osiągnąć poprzez organizowanie kształcenia i szkolenia w odpowiednich warunkach uczenia się, w których wykwalifikowani nauczyciele i szkoleniowcy stosują metody nauczania dostosowane do dorosłych i wykorzystują potencjał cyfrowego uczenia się.
- (10) Uwzględniając ustawodawstwo krajowe, krajowe uwarunkowania i dostępne zasoby, państwa członkowskie mogą koncentrować się w ramach ścieżek poprawy umiejętności na swoich określonych priorytetowych grupach docelowych. Ścieżki te mogłyby być realizowane zgodnie z rozwiązaniami dotyczącymi wdrażania wprowadzonymi przez państwa członkowskie i w oparciu o zaangażowanie i zainteresowanie uczestnictwem ze strony danej osoby.
- (11) Poprawa umiejętności i kompetencji osób dorosłych znacznie przyczynia się do realizacji celów strategii „Europa 2020”, znajdujących odzwierciedlenie w cyklu polityki europejskiego semestru.
- (12) Karta praw podstawowych Unii Europejskiej stanowi, że każdy ma prawo do nauki oraz dostępu do kształcenia zawodowego i ustawicznego.
- (13) W przyjętych w 2015 r. przez Organizację Narodów Zjednoczonych celach zrównoważonego rozwoju wzywa się do zapewnienia, aby wszyscy młodzi ludzie i znaczny odsetek dorosłych – zarówno mężczyźni, jak i kobiety – zdobyli umiejętność czytania i pisania oraz umiejętność rozumowania matematycznego do 2030 r.
- (14) W zaleceniu 2006/962/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie⁽³⁾ określono ramy odniesienia wspierające państwa członkowskie w zapewnianiu, aby młodzi ludzie przed ukończeniem kształcenia i szkolenia rozwinęli kompetencje kluczowe, które będą im służyć w dorosłym życiu oraz w dalszym uczeniu się i życiu zawodowym. Wspiera się w nich również państwa członkowskie w zapewnianiu, aby osoby dorosłe mogły rozwijać i aktualizować swoje kompetencje kluczowe przez całe życie.
- (15) Europejskie ramy kompetencji cyfrowych dla obywateli stanowią wspólny europejski punkt odniesienia, wyjaśniając, co to znaczy „być biegłym w technologiach cyfrowych” w dzisiejszym społeczeństwie, oraz określając kompetencje i ich poziomy w pięciu kluczowych dziedzinach.
- (16) W zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie⁽⁴⁾ określono wspólne ramy odniesienia przewidujące osiem poziomów, wyrażonych w formie efektów uczenia się, które można osiągnąć podążając różnymi ścieżkami uczenia się formalnego, pozaformalnego i nieformalnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 1.7.2011, s. 1.

⁽²⁾ Zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży (Dz.U. C 120 z 26.4.2013, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.

- (17) We wspólnym sprawozdaniu Rady i Komisji z wdrażania strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) uznano za priorytetowe działania w dziedzinie uczenia się dorosłych, między innymi zwiększenie oferty nauki czytania i pisania, umiejętności rozumowania matematycznego i umiejętności cyfrowych oraz zapewnienie wystarczających możliwości drugiej szansy prowadzących do uzyskania kwalifikacji, uznanych w europejskich ramach kwalifikacji, przez osoby nieposiadające kwalifikacji na poziomie 4 EQF. W tym wspólnym sprawozdaniu ujęto również rezultaty średnioterminowe w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego, włączając poprawę dostępu do kwalifikacji dla wszystkich dzięki bardziej elastycznym i drożnym systemom kształcenia i szkolenia zawodowego, w szczególności dzięki ofercie skutecznych i zintegrowanych usług w zakresie poradnictwa oraz udostępnianiu walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego.
- (18) W zaleceniu Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego ⁽¹⁾ zachęca się państwa członkowskie, aby do 2018 r. ustanowiły krajowe rozwiązania w zakresie walidacji (identyfikacji, dokumentacji, oceny i certyfikacji) uczenia się pozaformalnego i nieformalnego. Obejmuje to możliwość poddania się osób bezrobotnych lub osób, którym zagraża bezrobocie, „audytowi umiejętności” w celu określenia ich wiedzy, umiejętności i kompetencji.
- (19) W zaleceniu Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży zaleca się, aby młodzi ludzie w wieku do 25 lat, w ciągu czterech miesięcy od uzyskania statusu osoby bezrobotnej lub zakończenia kształcenia formalnego, otrzymali dobrej jakości ofertę zatrudnienia, kształcenia ustawicznego, przygotowania zawodowego lub praktyk zawodowych. Zachęca się w nim państwa członkowskie do zaoferowania młodzieży wcześniej kończącej naukę i młodzieży o niskich kwalifikacjach ścieżek powrotu do kształcenia i szkolenia lub programów edukacji drugiej szansy, które zapewniłyby środowisko edukacyjne dostosowane do ich specyficznych potrzeb i umożliwiły im uzyskanie niezdojanych wcześniej kwalifikacji.
- (20) W zaleceniu Rady z dnia 15 lutego 2016 r. w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy ⁽²⁾ zaleca się, aby najpóźniej po 18 miesiącach bezrobocia osobom długotrwale bezrobotnym zaproponowano dogłębną indywidualną ocenę i usługi doradcze oraz zawarcie umowy w sprawie integracji na rynku pracy obejmującej indywidualną ofertę, a także wskazano im punkt kompleksowej obsługi.
- (21) W zaleceniu Komisji 2008/867/WE z dnia 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy ⁽³⁾ wzywa się państwa członkowskie do upowszechniania i udoskonalania inwestycji w kapitał ludzki poprzez integracyjną politykę kształcenia i szkoleń, w tym efektywne strategie uczenia się przez całe życie, oraz do dostosowywania systemów kształcenia i szkoleń w odpowiedzi na nowe wymagania w zakresie kompetencji oraz potrzeby w zakresie umiejętności cyfrowych.
- (22) W konkluzjach Rady z dnia 5 i 6 czerwca 2014 r. w sprawie integracji obywateli państw trzecich legalnie przebywających w Unii potwierdzono przyjęte w 2004 r. wspólne zasady podstawowe dotyczące polityki integracji imigrantów w UE, w tym również zasadę mówiącą, że „działania w dziedzinie kształcenia mają decydujące znaczenie dla przygotowania imigrantów, a zwłaszcza ich potomków, do udanego i bardziej aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym”.
- (23) W rezolucji Rady z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie lepszego uwzględnienia poradnictwa przez całe życie w strategiach uczenia się przez całe życie ⁽⁴⁾ zachęca się państwa członkowskie do stosowania czterech zasad przewodnich, mając na celu wspieranie obywateli w sytuacjach przejściowych dotyczących życiowej kariery: sprzyjanie zdobywaniu przez całe życie umiejętności kierowania swoją karierą; ułatwianie wszystkim obywatelom dostępu do usług poradnictwa; stworzenie systemu zapewniania jakości usług poradnictwa; zachęcanie do koordynacji i współpracy różnych podmiotów na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.
- (24) Pomimo tych starań dostęp osób dorosłych o niskich kwalifikacjach do możliwości kształcenia i szkolenia i uczestnictwo w nich w dalszym ciągu stanowią wyzwanie. Aktywna polityka rynku pracy ma na celu jak najszybsze wprowadzenie osób bezrobotnych na rynek pracy, jednak nie zawsze zapewnia elastyczne i spersonalizowane możliwości poprawy umiejętności. Niewiele polityk publicznych zajmuje się kwestią poprawy umiejętności osób mających już zatrudnienie, przez co są one narażone na zanikanie umiejętności i utratę pracy, natomiast osoby najbardziej oddalone od rynku pracy mają największe potrzeby w zakresie poprawy umiejętności, ale najtrudniej do nich dotrzeć.
- (25) Rada i przedstawiciele rządów państw członkowskich zebranych w Radzie zachęcili Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego nowego europejskiego programu na rzecz umiejętności, odnoszącego się m.in. do sposobów zintensyfikowania rozwoju umiejętności i zdobywania wiedzy oraz stwierdzającego, że zdobycie wykształcenia średniego II stopnia lub równoważnego mu jest zwykle uznawane za minimalny wymóg dla zapewnienia pomyślnego przejścia z etapu edukacji do etapu zatrudnienia oraz uzyskania dostępu do dalszego uczenia się.

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 67 z 20.2.2016, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 307 z 18.11.2008, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 319 z 13.12.2008, s. 4.

- (26) Baza wiedzy niezbędna decydom i podmiotom realizującym politykę poszerza się, ale wciąż jest niekompletna. Organy unijne, szczególnie Eurostat, Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA) i Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop) mogą dalej pogłębiać odpowiednie badania, wiedzę fachową i analizę. Rezultaty prac prowadzonych w ramach europejskiej współpracy w dziedzinach zatrudnienia, kształcenia i szkolenia mogą dalej przyczyniać się do rozwijania bazy wiedzy i wzajemnego uczenia się.
- (27) Organizacje pracodawców, pracodawcy, związki zawodowe, izby przemysłowe, handlowe, przemysł i rzemiosło, krajowe podmioty zaangażowane w planowanie, organizację lub promocję kształcenia i szkolenia i w polityki w zakresie integracji osób ze środowisk migracyjnych, służby zatrudnienia, organizatorzy kształcenia lub szkolenia, organizacje pośredniczące i sektorowe, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, lokalne i regionalne podmioty gospodarcze, biblioteki, służby komunalne i sami uczący się dorośli są głównymi zainteresowanymi stronami we wspólnych staraniach potrzebnych do dotarcia do poszczególnych osób, zaangażowania ich, zaoferowania im usług z zakresu poradnictwa i wsparcia ich w miarę jak robią postępy na swoich ścieżkach poprawy umiejętności.
- (28) Ze względu na zróżnicowanie grupy docelowej oraz rozproszenie i złożoność polityki, środki w tej dziedzinie często charakteryzuje brak systematycznego podejścia do poprawy umiejętności siły roboczej, jak również brak wiedzy na temat korzyści społeczno-gospodarczych z takiego działania. W związku z tym niezbędne są spójne wysiłki w zakresie polityki oparte na skutecznej koordynacji i partnerstwach w różnych dziedzinach polityki.
- (29) Ponieważ systemy kształcenia i szkolenia oraz sytuacja na rynku pracy znacznie się różnią między poszczególnymi państwami członkowskimi i regionami, nie istnieje uniwersalne podejście do zatrudnialności. W związku z tym postęp w kierunku określonego poziomu kwalifikacji jest jednym ze sposobów zwiększenia szans na zatrudnienie i aktywnego udziału w życiu społecznym, a nie celem samym w sobie,

ZALECA NINIEJSZYM, ABY PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE:

zgodnie z ustawodawstwem krajowym, krajowymi uwarunkowaniami i dostępnymi zasobami oraz w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi i organizatorami kształcenia i szkolenia,

1. Zaoferowały osobom dorosłym o niskich umiejętnościach, wiedzy i kompetencjach, na przykład osobom, które porzuciły kształcenie lub szkolenie nie uzyskawszy wykształcenia średniego II stopnia lub kwalifikacji na równoważnym poziomie, i które nie kwalifikują się do wsparcia w ramach programu gwarancji dla młodzieży, dostęp do ścieżek poprawy umiejętności umożliwiających im, w zależności od ich indywidualnych potrzeb:
 - a) osiągnięcie minimalnego poziomu umiejętności czytania i pisania oraz rozumowania matematycznego, a także kompetencji cyfrowych; lub
 - b) osiągnięcie szerszego zestawu umiejętności, wiedzy i kompetencji, odpowiednich dla rynku pracy i aktywnego uczestnictwa w społeczeństwie, w oparciu o zalecenie 2006/962/WE w sprawie kluczowych kompetencji w procesie uczenia się przez całe życie, poprzez postępy w kierunku kwalifikacji na poziomie 3 lub 4 EQF w zależności od uwarunkowań krajowych.
2. Biorąc pod uwagę uwarunkowania krajowe, dostępne zasoby i istniejące strategie krajowe, określiły priorytetowe grupy docelowe w ramach realizacji ścieżek poprawy umiejętności na szczeblu krajowym. Wzięły jednocześnie również pod uwagę aspekt płci, różnorodności i rozwarstwienia w docelowych grupach ludności.
3. W odpowiednich przypadkach kształtowały ścieżki poprawy umiejętności w trzech etapach: ocena umiejętności, zapewnienie dostosowanej do potrzeb, elastycznej i wysokiej jakości oferty edukacyjnej oraz walidacji i uznawanie nabytych umiejętności. Pokonywanie tych etapów mogłyby ułatwiać środki doradcze i środki wsparcia, jak określono w ust. 12–14 i, w stosownych przypadkach, jak najlepsze wykorzystanie potencjału technologii cyfrowych.

Ocena umiejętności

4. Zaoferowały osobom z priorytetowych grup docelowych zdefiniowanych zgodnie z ust. 2 możliwości przejścia oceny, np. audytu umiejętności, w celu określenia posiadanych umiejętności i potrzeb w zakresie ich poprawy.
5. Zastosowały w odniesieniu do osób dorosłych o niskich kwalifikacjach rozwiązania dotyczące walidacji ustanowione zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego w celu określenia, udokumentowania, oceny i/lub certyfikacji posiadanych umiejętności.

Dopasowana i elastyczna oferta uczenia się

6. Zapewniły ofertę kształcenia i szkolenia, zgodnie z pkt 1, spełniając potrzeby określone poprzez ocenę umiejętności. W przypadku migrantów z państw trzecich uwzględniły w stosownych przypadkach możliwości uczenia się języka i przygotowania do odbycia szkolenia.

7. Zgodnie z krajowymi systemami i uwarunkowaniami, zezwoliły na szersze stosowanie jednostek efektów uczenia się, które można dokumentować, oceniać i dokonywać ich walidacji w celu rejestrowania postępów osób uczących się na poszczególnych etapach.
8. W jak największym stopniu uwzględniały potrzeby lokalnych, regionalnych i krajowych rynków pracy przy formułowaniu oferty zgodnie z ust. 1 i realizowały ją w ścisłej współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, szczególnie z partnerami społecznymi oraz lokalnymi, regionalnymi i krajowymi podmiotami gospodarczymi.

Walidacja i uznawanie

9. Korzystały z istniejących rozwiązań dotyczących walidacji, zgodnie z rozporządzeniem Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego w celu dokonywania oceny i certyfikacji nabytych umiejętności, wiedzy i kompetencji, w tym podczas uczenia się w pracy, oraz zachęcały do uznawania postępów w kierunku kwalifikacji, zgodnie z krajowymi ramami i systemami kwalifikacji.
10. Zgodnie z ustawodawstwem krajowym, uwarunkowaniami i dostępnymi zasobami, oparły realizację ścieżek poprawy umiejętności na zasadach nakreślonych w ust. 11–18.

Koordinacja i partnerstwo

11. Zapewniały skuteczną koordynację działań w celu wdrożenia niniejszego zalecenia, oraz, w stosownych przypadkach, wspierały zaangażowanie odpowiednich podmiotów publicznych i prywatnych w dziedzinie kształcenia i szkolenia, zatrudnienia, spraw społecznych, kultury i w innych odnośnych obszarach polityki, a także upowszechnianie partnerstw między tymi podmiotami, w tym współpracy transgranicznej i regionalnej.

Działania informacyjne, poradnictwo i środki wsparcia

12. Wdrożyły środki dotyczące motywowania i informowania obejmujące poszerzanie wiedzy na temat korzyści wynikających z poprawy umiejętności, udostępnianie informacji dotyczących istniejących środków w zakresie poradnictwa i wsparcia, możliwości poprawy umiejętności i informacji o odpowiedzialnych organach oraz zapewnianie zachęt dla osób najmniej zmotywowanych do korzystania z nich.
13. Zapewniły świadczenie usług z zakresu doradztwa lub mentoringu w celu wspierania postępów osób uczących się na wszystkich etapach procesu poprawy umiejętności.
14. Rozważyły opracowanie i wdrożenie środków wsparcia eliminujących w sprawiedliwy sposób przeszkody w uczestnictwie w ścieżkach poprawy umiejętności. Mogłyby one mieć między innymi formę bezpośredniego wsparcia dla uczących się lub pośredniego wsparcia dla pracodawców służącego poprawie umiejętności ich pracowników.
15. Wspierały kształcenie i ustawiczne doskonalenie zawodowe personelu zaangażowanego w realizację ścieżek poprawy umiejętności, w szczególności personelu pedagogicznego.

Dalsze działania i ocena

16. Tam, gdzie to możliwe, w ciągu roku od przyjęcia niniejszego zalecenia, a najpóźniej do połowy 2018 r., nakreśliły właściwe środki wdrożenia niniejszego zalecenia na szczeblu krajowym, korzystając z odpowiednich istniejących uzgodnień krajowych i istniejących ram finansowych.
17. Oceniły w ramach istniejących krajowych ram wszystkie środki, o których mowa w ust. 16, i ich wpływ na postępy grupy docelowej pod względem nabywania umiejętności czytania i pisania, umiejętności rozumowania matematycznego i kompetencji cyfrowych oraz postępy w kierunku kwalifikacji na poziomie 3 lub 4 EQF w zależności od uwarunkowań krajowych.
18. Wykorzystywały rezultaty ocen do odpowiedniego planowania kształtu i sposobu wdrażania ścieżek poprawy umiejętności na szczeblu krajowym i dalszego planowania opartych na dowodach polityk i reform.

NINIEJSZYM ZALECA, ABY KOMISJA:

19. Przy wsparciu Komitetu Doradczego ds. Szkolenia Zawodowego prowadziła działania następcze po wdrożeniu niniejszego zalecenia, w szczególności poprzez wymiany, takie jak wzajemne uczenie się, we współpracy ze stosownymi europejskimi organami koordynacyjnymi zajmującymi się politykami w zakresie zatrudnienia oraz kształcenia i szkolenia i procesami w tym zakresie.
20. Promowała stosowanie istniejących ram kompetencji, takich jak ramy europejskich kompetencji cyfrowych dla obywateli, oraz narzędzi w zakresie oceny.
21. Ułatwiała państwom członkowskim wzajemne uczenie się oraz udostępniała w ramach EPALE (elektronicznej platformy na potrzeby nauczania dorosłych w Europie) kluczowe zasoby i informacje.

22. Wspierała i prowadziła we współpracy z organami unijnymi i organizacjami międzynarodowymi, takimi jak OECD lub UNESCO, stosowne badania i analizy dotyczące umiejętności osób dorosłych i oceny umiejętności (np. PIAAC).
23. W stosownych przypadkach, bez uszczerbku dla negocjacji w sprawie następnych wieloletnich ram finansowych i zgodnie z priorytetami określonymi na lata 2014–2020, wspierała korzystanie na potrzeby wdrażania niniejszego zalecenia z bieżących i przyszłych europejskich programów finansowania w obszarze rozwoju umiejętności, szczególnie z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz programu Erasmus+, zgodnie z ich podstawą prawną.
24. Do dnia 31 grudnia 2018 r., w oparciu o istniejące procedury sprawozdawczości, podsumowała środki wykonawcze nakreślone przez państwa członkowskie.
25. We współpracy z państwami członkowskimi i po konsultacjach z zainteresowanymi stronami poddała ocenie działania podjęte w odpowiedzi na niniejsze zalecenie i w ciągu pięciu lat od dnia jego przyjęcia złożyła Radzie sprawozdanie z postępów w podnoszeniu poziomu umiejętności czytania i pisania, umiejętności rozumowania matematycznego oraz kompetencji cyfrowych wśród osób dorosłych o niskich kwalifikacjach, a także ze zdobytych doświadczeń i wniosków na przyszłość.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2016 r.

W imieniu Rady

L. SÓLYMOS

Przewodniczący
